

Sygn. akt VI Ka 548/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SSO Andrzej Tekieli

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Z. J.

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2016 r.

sprawy **E. B.** ur. (...) w L.

s. M., M. z domu Ś.

oskarżonego z art. 178a § 4 kk w związku z art. 64 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim

z dnia 18 sierpnia 2015 r. sygn. akt II K 341/15

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego E. B. w ten sposób, że obniża orzeczoną wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności do 4 (czterech) miesięcy,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 548/15

UZASADNIENIE

E. B. oskarżony został o to że:

w dniu 24 lutego 2015 r. we W. (...) w powiecie (...) kierował motorowerem marki S. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości w pierwszej próbie 0,88 mg/dm³, w drugiej próbie 1,00 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat po odbyciu kary którą odbył w okresie od 21.10.2009 r. do 21.04.2010 r. będąc skazanym na karę pozbawienia wolności za przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i inne w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim (sygn. II K 448/05) z dnia 27 września 2005 roku;

tj . o czyn z art.178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim wyrokiem z dnia 18 sierpnia 2015 r. w sprawie II K 341/15:

I. uznał oskarżonego E. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego E. B. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat;

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa i nie wymierzając mu opłaty.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca oskarżonego E. B. zarzucając rażącą niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności poprzez nieorzeczenie warunkowego zawieszenia jej wykonania w sytuacji gdy w stosunku do oskarżonego zachodził szczególny wypadek o którym mowa w art. 69 § 4 k.k. Wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja była zasadna w części, skutkowałą obniżeniem wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności, nie został natomiast uwzględniony wniosek o warunkowe zawieszenie wykonania kary.

Wyrok Sądu I instancji zaskarżony został jedynie w części dotyczącej orzeczenia o karze, skarżący nie kwestionował ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd I instancji na podstawie których przyjęto sprawstwo i winę oskarżonego. Sąd Okręgowy stwierdza w tej sytuacji, że Sąd I instancji prawidłowo ocenił materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, poczynione ustalenia faktyczne są bezsporne a sprawstwo i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości. Nie zachodzą także w niniejszej sprawie okoliczności z art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k. Nie budzi także wątpliwości kwalifikacja przypisanego oskarżonemu czynu. Sąd Rejonowy nie wskazał, czy w niniejszej sprawie stosował przepisy kodeksu karnego sprzed czy też po nowelizacji która weszła w życie 1.07.2015 r., niemniej okoliczności sprawy świadczą że jako względniejsze stosowane były przepisy w „starym” brzmieniu (choćby z uwagi na treść art. 42 § 2 k.k.).

Sąd I instancji dostrzegł i dostatecznie ocenił okoliczności mające wpływ na wymiar kary orzeczonej wobec oskarżonego E. B. (str. 4 – 5 uzasadnienia, k. 76 – 77 akt). Przypomnieć należy, że art. 69 § 4 k.k. ogranicza możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności do szczególnie uzasadnionych wypadków oraz że w niniejszej sprawie oskarżony działał w warunkach art. 64 § 1 k.k. Słusznie Sąd I instancji stwierdził że taki „szczególnie uzasadniony wypadek” wobec oskarżonego w niniejszej sprawie nie zachodzi. Podkreślić należy, że za przestępstwo z 178a § 1 k.k. oskarżony był karany dwukrotnie, w jednym wypadku odbywał karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym co skutkowało działaniem w niniejszej sprawie w warunkach recydywy (k.16, k. 21 – 23). Oskarżony jest więc sprawcą niepoprawnym, wobec którego nie sposób przyjąć pozytywnej prognozy kryminologicznej, która jest niezbędna dla warunkowego zawieszenia wykonania kary. Ponadto oskarżony kierując pojazdem mechanicznym kilkakrotnie przekroczył dolną granicę stanu nietrzeźwości określoną w art. 115 § 16 pkt 2 k.k., co jest okolicznością szczególnie naganną. Argumenty przedstawione w apelacji obrońcy nie są w stanie osłabić wymowy powyższych okoliczności, które wykluczają zastosowanie wobec oskarżonego dobrodziejstwa z art. 69 § 1 k.k. Z drugiej jednak strony argumentacja skarżącego przekonuje, że Sąd I instancji wyciągnął niedostateczne wnioski w zakresie wymiaru kary z istniejących w sprawie okoliczności łagodzących. Oskarżony konsekwentnie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, twierdził że jechał po leki dla konkubiny i brak jest dowodów przeciwnych, świadczących że tak nie było, ponadto poruszał się motorowerem stwarzającym mniejsze potencjalne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego niż pojazd o większych gabarytach. Ponadto oskarżony zakończył odbywanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 448/05 Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim w dniu 21.04.2010 r. od tego czasu nie naruszał porządku prawnego i zaledwie ok. 2 miesięcy zabrakło mu do przedawnienia recydywy. Mając wszystkie powyższe okoliczności na względzie Sąd Okręgowy uznał, że wymierzona oskarżonemu kara 6 miesięcy bezwzględnego

pozbawienia wolności jest rażąco surowa i zmieniając zaskarżony wyrok karę tą obniżył do 4 miesięcy. W pozostałej części Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Okręgowy mając na uwadze sytuację majątkową oskarżonego zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.